

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea
Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 31 Maiu st. v.

Cum rămâne cu dl Tisza! — pleacă
ori mai stă?

Nici că se poate să plece? Monarchia
are trebuință de oameni ca d-sa.

Sânt acum câteva zile diarele, mai
ales cele din Viena, constatarea, că dl
Tisza se află în față unei alternative foarte
grave: ori se retragă, ori se umilească,
cerând scuse pentru unele dintre enuncia-
țiunile ce a făcut în dietă.

Într'un timp se răspândise chiar sci-
rea, că întregul cabinet 'și-a dat demi-
siunea.

Acum nu mai poate fi vorba de toate
aceste.

Nu 'i-se cere d-lui Tisza să se umi-
lească, pentru-că interesele monarchiei cer
să nu devină imposibil un om, care scie să
se dea după păr și să țină seamă de îm-
pregiurări.

Casa domnitoare a fost greu atinsă
într'unul din cei mai iluștri membri ai
sei, armata a fost lovită într'unul din cei
mai vrednici generali; nu e dl Tisza omul,
care poate să dea aici satisfacțiune; dl
Tisza are să caute de afacerile țării, să
administreze, să se descurce cu dieta și să
mențină ordinea publică. Ear' dacă apar-
atul puterii publice nu îi este destul, 'i-se
pune la dispozițiune și armata, pentru-ca
să le arete tuturora, că armata aceasta e
un lucru serios și respectabil.

Eară cât pentru mângâierea celor
jigniți autograful Majestății Sale este mai
presus de ori-și-ce declarațiune făcută de
un ministru, care ați e tare și mare, dar'
mâne poate să meargă la plimbare.

Conflictul ne pare dar' cel puțin deo-
camdată înlăturat, dovadă e cruțarea pă-
rintească, ce transpiră din autograful Mo-
narchului nostru, care nu poate dorî ni-
mic mai ferbinte ca menținerea ordinii
publice și mersul normal al instituțiilor
constituționale.

Nu! dl Tisza n'a căzut, nu cade și
nici că trebuie să cadă: se coboară înce-
tul cu încetul dela înălțimea, la care se
vedea în gândul lui.

Este enormă schimbarea, prin care a
trecut spiritul public în timpul celor din
urmă patrusprezece zile, și nici odată poate
instituțiile liberale n'au fost astfel duse
la absurd ca în acest timp.

Nu din întâmplare tocmai Belcredi,
anume omul, care a suspendat odată con-
stituțiunea, și nu din întâmplare tocmai în
casa magnaților a accentuat reacțiunea pro-

vocată de acțiunea pornită cu atâta nesocotință în ulițele capitalei ungare.

Pajura împerechează și steagul negru-
galben es ear' la iveală, și nu mai es sfiite,
ci îndrăznește, cu oare-care fală, cu o mândrie,
a căreia legitimitate astăzi milioanele
odinioară înstrăinate de ele, par'că sânt
dispușe a o recunoaște.

În Croația, în țările din Alpi, în Ga-
liția și în Boemia inimile se încăldesc
par'că din nou la vederea steagului negru-
galben, ear' aici pe la noi, în Carpații Ar-
dealului, pe la poalele Taterei și pe ma-
lurile Dunării și ale Savei și ale Dravei,
milioane de oameni obosiți tac tăcerea în-
teptului, dar' privesc spre steagul, de
care multe amintiri de suferințe se leagă,
care însă tot îi atrage mai mult ca cel
roșu-alb-verde, și astăzi sciu hotărît, pe
care dintre amândouă 'l-ar alege, când ar
fi vorba să aleagă.

Constituționalismul s'a usat și omni-
potența Maghiarilor, care 'l-au usat, în-
cepe și ea să se clătine.

Am trecut zilele aceste prin fasa
primă a unui proces, care încetul
cu încetul poate să ne ducă la uni-
tatea monarhiei, nici într'un cas însă nu
la independența statului ungar. Și dacă
ar fi numai atât, îndeosebi noi Români
nu am ave cuvinte de a fi îngrijați. Mai
ales acum, după-ce timp de douăzeci de
ani dela Budapesta ni-a venit tot binele
și tot răul, ne aducem cu oare-care în-
duioșare aminte de timpul, când din Viena
se hotăria soarta popoarelor din monarchie.
Dacă am ave dar' să alegem, astăzi, după
experiențele făcute în timp de douăzeci
de ani, n'am mai alege Budapesta.

Cine scie însă, dacă este ori nu bine
așa? — cine scie, dacă această hotărîtă
inclinare spre Viena nu cumva este o
slăbiciune a Românilor? — cine scie, dacă
nu cumva această slăbiciune ne va pune
în serviciul unei cauze, care nu e a
noastră, cauza reacțiunii?

Mai ales noi Români avem destule
cuvinte de a nu ne mai însușești pentru
instituțiile liberale și pentru formele
constituționale, de care s'a făcut atât abus
în paguba noastră. Sântem sătui de li-
beralismul, care pentru noi n'a fost decât
o formă de exploatare neîndurată, sătui
sântem de constituționalismul, care pe
noi ne-a exclus din viața publică! Tre-
buie însă să ne dăm seamă, dacă sânt in-
stituțiile ele însăși, ori e numai abusul
ce s'a făcut de ele ceea-ce ne-a saturat.
Și dacă numai abusul este, atunci nu

trebuie să ne punem în serviciul reac-
țiunii, ci să ne mărginim a lupta, pentru-
ca abusul să nu se mai facă astfel, precum
s'a făcut în trecut.

În tot cazul să ne cedăm impulsu-
nilor momentane, nici să consultăm sen-
timentele noastre, ci să facem așa, cum
mai sigur putem să ne ajungem a ne
garanța condițiunile de dezvoltare pașnică.

Deocamdată cabinetul Tisza nu cade,
dar' s'a petrecut o mare schimbare, cen-
trul de gravitațiune s'a mutat ear' la
Viena, se pregătește o situațiune, în care
are să însemneze ceva și glasul nostru,
și pentru situațiunea aceasta trebuie să ne
păstrăm „mâna liberă“, ca nimeni să nu
ne poată lua drept un factor, despre
care poate dice: Nu-i rămâne decât să
vină cu mine!

Ajutorul de stat.

În sesiunea extraordinară din anul
1885 sinodul a ținut numai două ședințe,
amândouă foarte scurte, una, în care s'a
primit raportul consistorului și s'a ales co-
misiunea însărcinată cu formularea propu-
nerilor, ear' cealaltă, în care s'au luat
hotărârile.

Discuțiunile s'au petrecut în confe-
rențe confidențiale, un fel de ședințe se-
crete.

E o cestiune de onestitate, ca să nu
se facă destăinuirii despre cele ce s'au pe-
trecut în asemenea ședințe „secrete“, și
țin foarte mult să nu poată dice nimeni,
că am făcut ceea-ce oamenii onesti nu fac.
Țin însă încă mai mult a nu lăsa, ca alții
să înșele lumea și să facă abus de discre-
țiunea celor onesti.

Ședințele „secrete“ sânt la noi, în-
tocmai ca „solidaritatea“ și ca „re-
putațiunea națională“, nisece velturi,
cu care se acopăr nisece lucruri adese-ori
foarte urite.

Un om oare-care face vre-un lucru
neiertat: „solidaritatea“, cere să taci și
să-l cruțezi. Un alt om compromite cele
mai importante interese comune: buna
„reputațiune a neamului nostru“ cere, ca
să nu-l dai de gol, fiindcă e Român,
„frate“ de ai nostri și rușinea tot asupra
noastră cade.

E prea bine aceasta.

Ce vei face însă, dacă omul, pe care
'l-ai cruțat, vine el să acuze pe cei mai
onesti oameni, că sânt nisece netrebnici?

Omul cinstit să fie om cinstit, dar'
găgăuț să nu fie nici odată!

Tot astfel se întâmplă și cu confe-
rențele noastre confidențiale.

Te încrezi într'un om. și iai în mod
confidențial înțelegere cu el, te învoiesci la
ceva și renunți la dreptul de a-ți expune
motivele în public. Prea puțin îți pasă,
dacă se va să ori nu ceea-ce ai dis ori
făcut în mod „confidențial“, deoarece-
ce oamenii cum se cade nici chiar adânc
singuri nu ție și nu fac nimic ce n'ar
pute să afle ori-și-cine. Ești cu toate aceste
foarte surprins, când afli, că preste puțin
toată lumea e informată despre cele-ce s'au
petrecut în ședința „secretă“, și ești cu-
prins de o indignațiune foarte legitimă,
când vezi, că informațiunile sânt false,
tendențioase, răspândite în vederea unui
scop neiertat.

Eu sciu ce s'a petrecut în conferen-
țele confidențiale, din care au rezultat ho-
tărârile luate de sinod în cestiunea ajuto-
rului de stat: ce am să fac eu, când ved,
că hotărârile nu s'au executat și Metropo-
litul vine să ne spună, că nu le-a execu-
tat, fiindcă au fost luate în pripă, cu ne-
socotință, fiindcă nu voia să pună biserica
în conflict cu statul? ce am să fac eu,
când în „materialul“ trimis din Sibiu
unei foi din Budapesta se scoate la iveală
înțelepciunea Metropolitului, care n'a exe-
cutat?

Eu sciu, că hotărârile acele au fost
proșe de chiar Metropolitul, care
nu le-a executat; eu sânt acela, care
'l-am învitat să le dicteze și le-am
scris după dictatul Înalt Preasfinției
Sale; eu sânt acela, care le-am com-
bătut timp de două zile față cu Înalt
Preasfinția Sa: îmi este oare iertat să
tac acum, după-ce prevederile mele s'au
adeverit?

Era evident, că Metropolitul convoacă
sinodul, pentru-ca să-l împingă la absurd,
dacă nu poate obține dela el o hotărîre
potrivită cu vederile guvernului.

Mai întâiu și mai întâiu s'au pus
dar' toate în mișcare, pentru-ca să obțină
hotărîrea potrivită cu vederile guvernului.

În comisiune s'au ales cinci preoți
și numai patru mireni, fiindcă preoții
aveau să primească ajutorul și ei atîrnă
de archiereul lor. Și în adevăr patru din-
tre preoți s'au pronunțat pentru primirea
ajutorului de stat, ear' unul dintre mireni
nu voia să se pronunțe. Astfel nici după
o discuțiune de trei ciasuri comisiunea
n'a putut lua hotărîre, ci s'a prezentat
în conferență fără de propunere.

Să vedem de ce era vorba.

Foiața „Tribunei“.

Crâncu, vânătorul codrului.

Poveste din Sâncel.

De Ioan P. Reteganul.

Dice că a fost odată un om, și când era
să moară, chemă pe cei trei fii ai sei la pat, și
le dîse: dragii mei copii, dacă voui muri eu,
voi să-mi faceți la mormânt un foc din 99 de
care de lemne și din 99 care de paie. — Și după-
ce a murit bătrânul, au adunat 99 care de paie
și 99 care de lemne. Într'o zi pe înserate erau
toate aci, dar' când dau să le aprindă — pace!
lemnușele erau jilave, iască nu aveau să scape,
ear' la casele din apropiere nu vedeau nici fum,
necum foc. Se uitară feciorii în toate părțile,
doară vor vedea undeva o zare de foc, dar' nică-
iri nu ved, numai într'un vîrf de munte. Ei,
dice cel mai mic, voi stați aci, că eu merg după
foc, colo în munte unde se vede zarea. Fecio-
rul acesta era, Crâncu, vânătorul cod-
rului.

Și pornesce, și merge, și merge, până se
întâlnește cu „Decuseara“.

Bună seara, vere! — dîse Crâncu.

— Bună să-ți fie inima, — răspunse „De-
cuseara“, dar' de unde, și până unde?

— Vin dela mormântul tatei, răspunse
Crâncu, și merg în munte, că văd o zare de
foc, să cer de-acolo o leacă de foc să aprind la
mormântul tatei.

Și când vrei să aprinzi focul la mormântul
tătatene-tău? întrebă „Decuseara“.

— Chiar astăzi, răspunse Crâncu.

— Că ați nu mai poți!

— De ce?

— Că eu sânt „Decuseara“.

— Așa? Atunci stăi numai locului; și se
puse Crâncu și legă pe „Decuseara“ cu mâinile
în spate și apoi de un lemn.

Aici să-mi stai, până te voui deslega eu.
Apoi Crâncu merse mai departe. Și se duse, se
tot duse până se întâlni cu „Meq-de-noapte“.
Cu acesta făcu chiar ce și cu „Decuseara“, apoi
mergînd mai departe, ajunse la „Decă-tră-điuă“,
adecă se întâlniră. Cu aceasta făcu ca și cu cei
doi, apoi merse până lîngă foc. Acolo erau
șapte uriași și dormiau în giurul focului și o
căldare mare, plină cu apă, era la foc. El luă un
tăciune de foc și dă să plece, dar' eară 'i-se pare
că ar fi pecat să facă pomenire după tatăl seu
cu foc de furat, deci merge îndărăt și dice că-
tră uriași:

— N'ați face bine să-mi împrumutați o
scîntee de foc?

— Ba, bucures, dacă vei ridica căldarea
aceasta de pe foc și o vei pune ear' la locul ei.

Și luă feciorul căldarea de o parte și o
puse eară la foc.

Acum dîseră uriașii: noi îți dăm foc, dacă
vei fura fetele Împăratului-Verde pe seama
noastră, că noi am cercat, dar' numai înzadar.

Haidaiți cu mine, — dîse feciorul.

Și merșeră toți până la curțile Împăratului-
Verde, apoi el dîse cătră uriași:

Numai pe horn putem scoate fetele, drept
ceea, eu merg înainte și voi căte unul după
mine. Și intră Crâncu în lăuntru în horn, ear'
unu uriaș băgă capul pe horn la vale, atunci
Crâncu îi tăia capul de-î cădă capul pe horn
la vale, ear' trupul pe coperișul curților în jos.
Tot așa făcu cu toți șapte uriașii, apoi intră în
chilii la fete, și le sărută pe toate în obraz, cum
erau adormite, ear' dela cea mai mică luă și
inelul.

După aceea se duse la foc și luă un tă-
ciune, apoi merse pe la „Decă-tră-điuă“ și îl
deslegă, de acolo pe la „Meq-de-noapte“ și pe
la „Decuseara“ și și pe ei 'i-a deslegat, apoi
a mers la frații lui, colo la mormântul tată-
lui-seu, dar' nu se făcuse încă dîuă, și aprinse
focul la mormântul tatălui-seu, și arse după
pofta lui.

Vai, că mult ai ședut, dîseră frații lui!

Mult, și nici prea, că voi de mergeați,
cine scie, poate că nici acum nu mai erați aici!

Ei avură trei surori, le dădură după cine

le ceru mai întâiu, pe cea mai mare după un
vultur, pe cea mijlocie după un haran, și pe a
treia după un lup; dar' aceste trei dobitoace
erau nădrăvane.

Împăratul-Verde, la care omorise feciorul uria-
șii, după-ce le vădă dimineața capetele înlăuntru,
ear' trupurile cât de bivoli afară, de bucurie po-
runci, ca în împărăția lui să fie toate cărcimele
în cînste, tot omul, care își va spune povestea,
să mănânce și să bea fără plată.

Cărcimele erau toate pline de oameni, unii
beau vin, alții vinars, și mâncau la mănări
scumpe și își povestiau pășaniile.

Crâncu vânătorul încă merse într'o căr-
cimă și mănă și beu, apoi le spuse toată po-
vestea, — cătă vi-o spuseliu și eu d-voastre.

Când povestia Crâncu despre umblările
lui pe la curțile Împăratului-Verde, frații îl tră-
geau de suman să nu mintă așa de tare, ear'
el dîse:

— Când am omorît pe cei șapte smei am
luat inelul dela fata cea mai mică a împăratului,
— eacă-l aci pe degetul cel mic.

Ear' cărcimarul a trimis carte la împă-
ratul, cumc' un fecior cu numele Crâncu, se
laudă, că el ar fi omorît pe smei și că ar fi
luat chiar și inelul celei mai mici dintre fetele
împăratului.

Și împăratul trimise numai decât porunci
mari împărătesci, ca adecă Crâncu să meargă

Guvernul îi punea Archiepiscopului, personal, la dispoziție patru mii de floreni, ca prin ei să-și susțină „vața” și să-și mențină înfrigurarea „patriotică” asupra preoților, ear’ restul de 20,000 fl. își reserva să-l împartă între preoții ce i-se vor fi recomandat de autoritățile politice, fără-ca să mai țină seamă de informațiile date de consistor asupra preoților recomandați.

Care va să dică ajutorul nu i-se mai da bisericii, ci guvernul ne spunea, că va împărți el banii între preoții noștri, drept nisce premii de încurajare pentru conduita lor politică.

Oamenii independenți erau toți de părere, că guvernul poate să o facă aceasta, dar’ că nu trebuie să o facă cu autoritatea sinodului. Sinodul nici nu trebuia, nici nu putea să-l oprească a împărți bani între preoți: preoții însă trebuiau să știe, că banii acestia nu se împart cu învoirea sinodului și că se pun în conflict cu obștia creștinească, dacă îi primesc. Tocmai de aceea nici consistorul nu trebuia să se amestece în toată afacerea aceasta, ci rămânea ca guvernul să facă pe răspunderea lui tot ceea ce va crede de cuviință cu banii, de care dispune. Ear’ cât pentru cele patru mii, Archiepiscopul putea să le primească, nu însă cu autorizarea sinodului, ci pe propria sa răspundere.

S’a făcut dar’ propunerea, că sinodul nu primesce ajutorul de stat, în condițiile în care îl oferă guvernul, și însărcinează consistorul a se abține de ori-și-ce amestec în ceea ce privește distribuția banilor.

Această propunere a fost apoi primită mai întâi de cinci dintre membrii comisiei, patru mireni și un preot, apoi după îndelungate discuții, și de majoritatea sinodului întrunit în conferință.

Acum aceia, cari stăruiseră, ca sinodul să se pronunțe pentru primirea ajutorului, au început să meargă mai departe ca cei ce au stăruit pentru respingere.

Înainte de toate ei întreabă: Ce are să se întâmple cu preoții, care cu toate aceste vor primi ajutorul?

Nimic. — li s’a răspuns. — Că sunt între preoții noștri și oameni, care nu țin nici la autoritatea sinodului, nici la stima publică, aceasta e un adevăr trist, dar’ știut de toți. Lucrul de competență este, ca guvernul să nu facă din preoți cu aprobarea sinodului *agenți politici*.

Ba nu! — au zis ei, — să pedepsim pe asemenea preoți.

Nu trebuie și nu putem să-i pedepsim. — li s’a răspuns, — pentru-că biserica nu trebuie să se pună în conflict cu guvernul, pedepsind pe aceia, pe care el îi premiază. Este rău că o face, dar’ acest rău n’ avem să-l combatem aici în sinod, ci afară, în presă și de pe tribună, ca cetățeni liberi: nu suntem și nu voim să fim *ecclesia militans*. Pedepsa nu poate consta decât în disprețul public, ear’ pe aceasta o va da opiniunea publică, obștia creștinească.

la el și se spună cum? și ce fel s’a întâmplat cu uriașii?

Și merse Crâncu la împăratul dimpreună cu frații lui, și spuse împăratului din fir în păr toată întâmplarea.

Atunci împăratul zise:

— Voi, trei voinici, care ați împlinit cea din urmă poftă a bătrânului vostru tată, voi sunteți vrednici să luați fetele mele de muieri.

Și se însurară feciorii toți trei, și luară trei surori, pe fetele împăratului, ear’ Crâncu chiar pe fata cea mai mică, care era cea mai frumoasă.

Mergând astfel către casă, cei doi frați cu muierile lor mai înainte, ear’ Crâncu mai îndărăt cu muierea sa, eată le ese în cale jupânul Pogân, un smeiu cu mult mai mare decât un om pământean și răpesc, adevărat fură muierea lui Crâncu și pe el îl omoară. Câtă vreme va fi stat el acolo mort, nu se știe, destul că într’un târziu vine pe acolo cumnatul său, care ținea pe sora lui cea mai mare, Vulturul, și cum vine, de loc îl cunoaște, și aduce apă vie și-l învie, și apără de el întăresce, bagă în el puterea dela trei bivoli, apoi sboară dela cumnatul său.

Cei doi frați nu sciau nimic de necazul lui, că erau mult mai înainte. Deci el se luă și merse multă lume împărăție, ca D-zeu să ne fie, merse până dete de o căsuță mică în mijlocul unei pă-

O și întreagă s’a discutat asupra cestiunii acesteia, o și întreagă ne-am frământat, dar’ Metropolitul nu voia să deschidă ședința, ca să votăm, mai înainte de a fi ajuns a ne uni în vederi.

S’a scos ear’ la iveală marafetul „solidarității”, se cerea cu toată stăruință să fim „unanimi”, să ne unim cu toții, umăr la umăr, ca să-i impunem guvernului.

Voiu arăta în ce condițiuni s’a făcut unirea aceasta.

Ioan Slavici.

Revista politică.

Sibiu, 31 Maiu st. v.

Posiția ministrului-president Tisza încă nu e cu deservire întărită. Lui „Pesti Napló” i-se împărtășește din Viena, că în urma autografului împăreșcesc mai departe rămânere în funcțiune a dlui Tisza se ține de imposibil. Nu că doar’ cercurile competente ar voi să-l doboare, ci unui ministru-president desavuat odată de Coroană i-ar lipsi corespunzătoare autoritate, de a conduce și de aci înainte afacerile țării, și nimeni nu se îndoesce, că aceasta o prevede și însuși guvernul ungar. Actuala situațiune ar pretinde un bărbat, care posedă deplina încredere a Coroanei și a națiunii, a căruia numire se oferă în toată privința garanță, că oamenii vor în toată serioșitatea să împrăscie neînțelegerile, ce s’au ivit între Ungaria și cercurile militare ale monarhiei, și care nu ar periclita interesele de guvernare spriginite de actuala mare majoritate, ci din contră ar pute să mai înmulțească această majoritate. Un asemenea bărbat ar exista acum numai unul — contele Julius Andrássy. Nimeni nu s’ar îndoi, zice mai departe comunicatul lui „Pesti Napló”, că la cas, dacă prin aceasta ar pute face un serviciu Coroanei și patriei, contele Julius Andrássy ar fi gata să primească presiul în ministerul ungar.

Care va să dică aceasta ar fi acum cea mai ferbinte dorință a opozițiunii maghiare.

Demonstrațiunile din Budapesta se continuă, și cu toate că foile maghiare întăresc, că acele s’au mai micșorat în zilele din urmă, faptele arată tocmai contrarul acestei întăriri. Întreaga presă europeană se ocupă de aceste „turburări” și mai ales de încordările ce există între Austria și Ungaria. La alt loc reproducem așteptările unei importante foi germane. Aci lăsăm să urmeze ceea ce zice în această privință guvernamentalul „Telegraph” din București:

„Relațiunile dintre Austria și Ungaria se încordează mereu; unul peste altul, se produc incidente, cari aștigă pe cele două țări una contra alteia și întind așteptarea până la sferele cele mai înalte, până la guverne. Și cu și, cele două părți ale monarhiei parcă nu urmăresc altceva, decât să-și dovedească una alteia, că traiul în comun e imposibil.

„Am vorbit de incidentul taxei petrolului; după-ce se stabilise înțelegere între cele două guverne — după-ce adevărat Austria capitulase în-

teia intereselor Ungariei — comisiunea vamală a camerei austriace strică înțelegerea. Noue negocieri trebuie să înceapă, pe o basă, care nu satisfacă interesele Austriei, dar’ jignesc în același timp pe ale Ungariei. Și încă, nimic nu garantează, că negocierile vor reuși.

„Preste această încordare de caracter economic, se produce acum alta de ordin politic. Se cunoaște afacerea generalului Janski, care a depus cununi pe mormântul unor ofițeri superiori, cari au căzut în apărarea fortăreței Buda contra revoluționarilor Unguri. Acest act de pietate a întărit pe urmașii lui Atila și afacerea, fără nici o însemnătate în sine, făcând mult șgomot.”

După-ce foaia bucureșciană descrie toate fazele, prin care a trecut afacerea militară, termină astfel:

„Situațiunea e cu atât mai delicată, cu cât archiducele Albrecht, prin urmare casa imperială, e amestecată în afacere.

„Lovitura dată Ungariei, intenționat sau nu, e aspră. Cu toate acestea, dificultatea se va aplană: berbecul va fi sacrificat și atâtă tot. Nu e mai puțin adevărat însă, că incidente de asemenea natură s’gduie mereu și tot mai adune legăturile dintre Austria și Ungaria.

„Cine poate spune efectele finale ale unei asemenea stări de lucruri.”

Convențiunea comercială între România și Elveția conține pentru întâia dată în istoria convențiilor o nouă restrînsă formă a dreptului celui mai favorizat. România oferă Elveției dreptul celui mai favorizat, face însă abstracție dela o mulțime de articoli; din contră Elveția asigură României dreptul celui mai favorizat fără nici o restricțiune. Și se zice, că guvernul român are intenția să încheie convențiuni după acest formular și cu celelalte state. De present următoarele state nu posed convențiuni cu România: Franța, Austro-Ungaria, Turcia, Portugalia, Spania, Danemarca, Suedia și Norvegia.

„Moskovskie Wiedomosti” publică un lung articol de fond privitor la ruperea tratatelor pentru încheierea convențiilor comerciale între Austro-Ungaria și România. Organul oficios rus după-ce istorisește faptele privitoare la cestiunea de față, scrie între altele și următoarele: „N’ar fi rău, ca și una din puterile mari precum este Rusia să iee exemplu dela mica Românie, care cu așa tărie știe să-și apere interesele sale naționale. Să nu se peardă din vedere, că în curînd vom ave să încheiăm o convențiune cu România, termenul celei vechi expirînd, să ne bucurăm de împlinire pentru a face, ca România să fie de partea noastră, deoarece-ce cine nu vede, că această mică țeară este destinată a juca rolul punctului de razim puternic în ceea ce privește deslegarea cestiunii Orientului.”

Prințul Luitpold din Bavaria printr’o proclamațiune publicată în „Monitorul oficial” de ieri anunță primirea regentei, după-ce regele actual în urma morbului său nu e în stare să exercizeze puterea guvernării, ear’ fratele său tot din această cauză nu poate figura ca regent-substitut. Prin aceasta s’a executat ceea ce de mult era numai o cestiune de timp. Un rege nebun nu mai putea să guverneze o țeară.

pare-mi-se o vîdău venind la fîntînă după apă, hai să-ți o arăt.

Și merse Crâncu cu cumnatul său până aproape de fîntînă, unde într’adevăr întălniră nevasta, și o duse Crâncu cu sine către casă.

Dar’ jupânul Pogan avea un cal nesdrăven, care îi da de știre, când i-se întempla ceva. Așa fu și atunci; calul începă a rînceza, de gîndiai că lupii îl mâncau. Și ese jupânul Pogan afară din curți și merge la grajd:

— Dar’ ce căni se te mîncea îți este? Nu mai poți de foame, ori te coace setea, ori ce te-a apucat?

— Nu mîe sudui, stăpâne, zice calul, că eu nu sînt de vină; nu rîncez nici de foame, nici de sete, dar’ Crâncu codrilor a prins pe stăpâna și merge cu ea.

— Cum dracul?

— Așa, cum îți spusei.

— Putem sta până voi mîncea un țîpău de pîne și voi bîe un cop de vin și voi dormi un somn bun?

— Putem și mai mult!

Și se puse jupânul Pogan și se ospetă bine, mîncă și beu boieresc, apoi dormi una popesc, și numai după aceea încălecă calul și merse după Crâncu codrilor; dar’ în câteva minute și fu ajuns și omorît, ear’ muierea i-o luă.

(Va urma.)

„Allgemeine Zeitung” și criza din Ungaria.

„Allgemeine Zeitung” din München vorbind despre criza ministerială din Ungaria, scrie următoarele:

Puțin a lipsit și opozițiunea era să ajungă pe cale indirectă la ceea ce de-a dreptul n’a fost în stare nici odată să ajungă, la răsturnarea guvernului lui Tisza. Posițiunea ministrului-president la toată întemplantă e șgduită, căci de astădată nu se poate să nu dăm drept opoziționalului „Pesti Napló”, când susține, că dl Tisza, dela începutul încercărilor, n’a făcut altă, decât necălituri, într’un chip sau într’altul, când prea mult, când prea puțin. Neînțeleaptă și totodată nepotrivită a fost judecata cea aspră asupra procedurii generalului Janski, odată fiindcă a negles a se asigura mai înainte, cum cugetă oamenii în cercurile cele mai înalte militare asupra acelei proceduri, și apoi, fiindcă lui, care nu este superiorul unui general, nu i-se cuvine nici decum a aduce sentență asupra generalului, tocmai așa, precum d. e. ministrului de război nu i-se cuvine a judeca asupra purtării unui comite-suprem. Necălitură a fost, mai departe, a lua de punct de mîncare, la expectațiunile sale, toastul archiducelui Albrecht și cu deosebire, fiindcă expresiunea aceasta este acum în aer, fără tact a fost a aminti la ocaziunea aceasta cu îngămfare de jurămîntul și de îndatoririle Monarhului. Ca și când s’ar fi descoperit urmele unei conjurațiuni reslăite de militari contra constituțiunii ungurești, până când gravamenul contra toastului consistă cu deosebire într’aceea, că archiducele a vorbit de „împăratul” și nu de „împăratul și regele”. Ce ridicol! Un astfel de pas (necălit) este și intervențiunea ministrului-president, în cauza lui „Pester Lloyd”, care pas era mai bine dacă nu se făcea, deoarece-ce printr’însul a dat loc numai suspătării, că n’ar fi stat departe de articolul original. Desmîntirea, ce Max Falk, redactorul foaiei iși-a dat însuși și într’un chip cum anevoie s’a mai dat vre-odată, este de altmîntrelea privită mai cu seamă cu dispreț deosebit: aceasta este însă treaba persoanei respective, cu toate că omul trebuie să gîndească, că Max Falk e destul de în vîrstă, ca să poată judeca, ce serie, căci plăcut nu poate fi a da o astfel de desmîntire.

O parte din demonstrațiunile de stradă de ieri, care poliția n’a fost în stare să le domineze cu deservire, au fost îndreptate în contra lui „Pester Lloyd”, altă parte, contra generalului Janski, pe care junimea, cu nici un preț, nu îl tolerează în Budapesta. Aceasta de altă parte întăresce pe autoritatea militară cu atât mai mult în intențiunile sale, de a-l lăsa acolo. În reîntoarcerea acestuia a aflat de altmîntrelea și dl Tisza un fir de păr, pentru-că de ieri cursează faime despre demisiunea cabinetului. Nu ne îndoiim de loc, că Tisza nu s’ar fi familiarisat demult cu ideea retragerii, dacă pentru dînsul n’ar sta lucrurile atât de rău, încât retragerea să fie puțin glorioasă. Este glorios a căde pentru un princip; mai puțin glorios însă este, când se retrage cineva știind că în urma unor pași nesocotiți și necăliți, a intra într’o înfundătură, din care nu mai poate eși. De aceea credem, că dl Tisza se va socoti, și nu va face opozițiuni plăcere, de a-i face loc — cel puțin acum nu; că o va face aceasta mai târziu, avînd un privilegiu mai bun, nu putem zice ba; pentru-că abstracțiune făcînd, că are temei de a fi disgustat, de aci înainte și posițiunea sa în parlament va fi foarte anevoioasă; opozițiunea pururea îi va face imputări, că a pus în joc vața țării, cum îi impută și astăzi, că s’a dus la Viena cu ea să ceară, ci ca să dea satisfacțiune. Cum era de ușor de a evita toată situațiunea penibilă, dacă dl Tisza ar fi avut virtutea morală să declare, că el, în depunerea cununiilor pe mormintele austriece, n’a aflat nimic necuviincios, deoarece-ce și honveții se obișnuiesc a decora mormintele a lor sei.

Demonstrațiunile din Budapesta.

Încă tot mai avem de înregistrat sciri despre scandaluri întemplate în Budapesta. De astădată însă a pățit-o plebea pestană! 710 indiviți au fost prinși deodată de poliție cu ajutorul miliției. Această stratagemă ingenioasă a pus deocamdată capăt exceselor de strade, nu putem însă săi, dacă nu se vor mai repeta pe viitor. Lucrul s’a întemplant așa:

Pe la oarele 7 eară s’a adunat o mulțime de oameni în strada Kerepes și bulevardul musenlui, locuri de predilecțiune ale excendenților. Un pandur tocmai exorta pe un arestant legat în lanțuri. Numai decât plebea a fost gata să elibereze pe arestant. Pandurului îi succese să-l împingă într’o curte și închise poarta. Excendenții cu gălăgie mare începură a bombardă

poarta, până nu venira mai mulți constabili în-
tr'ajutor și astfel arestatul putu fi exortat mai
departe. Un constabil postat, ca de regulă pe
stradă avu să sufere toate insultele dela exce-
dență și se vedu silit a se retrage până la cen-
trala. După aceste veni puterea poliției la mij-
loc. Patru batalioane de infanterie fură acurate
și conduse pe nesimțite giur împregiur prin stra-
dele din giurul excedenților. Mai întâiu provocă
un oficial de poliție pe excedenți să se depărteze,
dar' acesteia provocare fu primită cu risete iro-
nice și fluerături. După aceste la un signal de
trîmbiță cordonul militar se strîns în giurul tu-
multuanților și acestia se vedură deodată închiși
ca într'o strungă. Vădend schimbarea aceasta
neașteptată, excedenții surprinși își schimbă și
ei ținuta, și ca la comandă strigară toți deodată:
„Să trăească poliția!“ „Să trăească mi-
liția!“ Această ovațiune însă avu slab succes,
căci întreagă ceata, șapte sute dece indivi-
dii fură exortate la centrala poliției. Numai femeile, bă-
ieții și persoanele de o înfățișare mai onorabilă,
care prelungă aceasta putură documenta, că nu
au luat parte activă la tumulte, au fost eliberate
la moment. Ceialaltii cu deservire oameni decă-
duți și suspecti din stratul cel mai inferior al
societății, au petrecut noaptea în curtea centralei.

După aceste petrecute în strada Kerepes și
bulevardul museului, scandalul s'a terminat pen-
tru acea seară. În alte părți ale capitalei nu s'a
întemplat nici o conturbare a ordinii.

Răniți au fost în seara aceasta trei indivi-
di, ear' din cei vulnerați în serile trecute a mai
murit unul anume Petrák. Mai multe felinare
de stradă au fost sfărîmate și în seara aceasta.

Lui „N. fr. Pr.“ i-se telegrafează din Bu-
dapesta, că căpitanul-suprem al poliției a ordo-
nat preste sărbătorile Rosaliilor deținerea tuturor
individiilor suspecti și fără ocupațiune.

Protestul principelui Napoleon.

Principele Jérôme Napoleon a
adresat camerei franceze următorul protest:

„Domnilor deputați! Vi se cere exilarea mea
și a copiilor mei. Aceasta nu se poate face pen-
tru-că eu aș fi pretendent. Supus legilor țerii,
deși ele sînt neperfecte, n'am încetat nici odată,
atât eu cât și amicii mei, de a avé respectul cel
mai loial pentru ordinea constituțională stabilită.
Ca deputat n'am amenințat nici odată republica
prin vre-o propunere monarhică. Nici un cuvânt,
nici un act, care n'ar fi fost animat de cel mai
curat patriotism, nu m'isese poate imputa. Sin-
gurul motiv dar' pentru proseriere mea este, că
sînt capul familiei Bonaparte; cum se face dar',
ca acest cap de familie să fie deodată revolu-
ționar? Un principe din casa de Orleans își mă-
rită fata și invită la această sărbătoare familiară
pe prietini și. Eu n'am nimic cu acest eveni-
ment și cu toate aceste astăzi trec ca pretendent,
precând ieri nu eram. În adevăr născocitorii unor
asemenea monstruosități uită, că opiniunea publică
li aude, Europa li observă și istoria li va judeca.
Eu cunosc amarul exilului, totuși m'aș supune
bucuros să fiu condamnat, dacă aș sci, că prin
durerile mele aș pute contribui la prosperitatea
patriei și la unirea filor ei.

„Pericolele însă pentru republică nu con-
sistă în aceea, că vre-o câțiva principii mai res-
piră aerul patriei, ci în defectuositatea constitu-
țiunii și în exploatarea republicei, care e rău
condusă. În loc ca voi să fi înlocuit constitu-
țiunea regalistă, făcută pentru rege, care în
curînd va veni prin o constituțiune republicană,
ați menținut-o ca pe o unealtă pentru a pute
înscena persecuțiuni Jacobiniste.

„De cincisprezece ani mult ați declamat,
mulți miniștri ați răsturnat, mult ați risipit și
necurmat ați destituit la funcționari. Mulți dintre
voi se arătau nesățioși în stăruințele lor de a se
îmbogăți. Prin ce îmbunătățiri sociale v'pu-
teți legitima stăpînirea? N'ați înțeles nici să
respectați, nici să desfințați concordatul. N'ați
sciut să fiți nici protecționisti, nici liberi schim-
bisti; să reformați și să schimbați regimul dă-
rilor și în fine n'ați sciut nici să potoliți dușmă-
niile internaționale, nici să păstrați aliați. Ați
risipit în țeri depărtate aurul și sângele nostru;
ați sgduuit ordinea existentă și pe o altă nouă,
pe care vi-o cere democrația și pe care i-o da-
toriți, n'ați sciut să o înfințați. Din toate păr-
țile se aud strigăte, că interesele religioase sînt
amenințate.

„Exilarea principilor va face constituțiunea
voastră mai bună, și atitudinea voastră mai în-
țeleaptă? Nu, căci va provoca perplexitățile, cari
prin greșelile ce le-ați comis, se vor mări și
mai mult.

„Câte odată ești stăpîn de a împedea în-
ceputul unor lucruri, dar' dacă ele s'au început,
atunci nu mai ești stăpîn de a pute opri ur-
mările. La executarea unei sentențe de exil, nu

v'puteți opri la jumătatea drumului. O pro-
seriere fatalmente aduce pe alta. Ați declarat mai
întâiu, că voiți să exilați pe principii și îndată
după aceea le cereți și averea și apoi neapărat
veți cere și exilarea aderenților lor.

După expulsarea principilor, pe care îi pri-
viți ca dușmani ai republicei, veți urmări și pe
amicii lor și apoi printr'un curent neinvincibil
veți fi nevoiți de a ajunge la legi suspecte, la
teroare și la revoluțiune.

O speranță mă nutrește: Poporul e aci,
marele și bunul popor al Franciei, a cărui inimă
și minte nu va pute fi mult timp amăgite. El
în curînd își vor cunoaște pe adevărații sei amici.
El v'a ascultat și va mai supoartă încă, dar' dacă
nu veți veni la calea adevărului, v' va alunga
și atunci dreptatea își va găsi satisfacțiunea ei.

Napoleon.

Cronică.

Din cauza sfîntelor sărbători ale Ru-
saliilor numărul proximal „Tribunei,
va apăre numai Marti seara.

Logodirea printesei Valeria. Cu pri-
vire la starea în Viena a prințului Fri-
deric August din Saxonia și din incidentul
onoarei extraordinare, de care s'a împărțit
acesta la curtea din Viena, „Allgemeine Zeitung“
din München primese din Viena următoarele
sciri: „Precum se vorbește în cercurile dela curte,
prințul se va logodi cu cea mai tineră fiică a
părechii împărătesci, cu archiducesa Maria
Valeria“.

Juđii de tablă, care în sensul proiectului
de lege prezentat de guvern, vor fi aplicați pro-
visor în ministerul de justiție, vor avé să se
ocupe mai întâiu cu reviziunea codului penal
și apoi cu reviziunea procedurii penale. Din
codul penal circa 200 paragrafi vor fi mo-
dificați. Cu deosebire paragrafi referitori la
închisori vor fi luați la reviziune minuțioasă.
Așa ne spune „Pesti Napló“.

Concertul „corului seminarial din Si-
biu“ în Mercuria. Arangînd o excursiune
sub conducerea excelentului seu dirigent d-nul
George Dima, corul teologilor din seminarul An-
dreian va sta a doua zi de Rusalii în Mercuria,
și va cânta St. Liturgie în biserica gr-or. de
acolo. În aceeași zi seara va da apoi
un concert de următoarea programă:
1. a) „Cîntec de jertfă“, cor de L.
von Beethoven. b) „Gretelein“, cor de Atten-
hofer. 2. „Două cîntece“ pentru bas cu acom-
paniamente de piano: a) „Medul nopții“ de G. Dima.
b) „Sorioara“ de F. v. Holstein. 3. a) „Cîntec
vînătoresc“, cor de F. cav. de Flondor. b) „Sere-
nadă“, cor de H. Marschner. 4. „Două duete“ (tenor
și bas) cu acompaniamente de piano de F. Mendels-
sohn-Bartholdy: a) „Aș vré ca durerile mele...“
b) „Herbstlied“. 5. a) „Diua a apus“, cor de
H. Pfeil. b) „Hai în horă de-a juca“, cor de
G. Dima. 6. „Două cîntece“ pentru bas cu acom-
paniamente de piano: a) „Nor de vijelie“ de W.
Humpel. b) „Der Tod und das Mädchen“, de F.
Schubert. 7. „Die versunkene Krone“, cor de H.
Bönicker. 8. „Vîntul suflă dela Ost“, cor de J.
Dürner.

Din considerare la numărul public german,
această programă s'a compus din piese mixte,
române și germane. Concertul se dă în fa-
vorul scoalei române gr-or. din Mercuria.
Prețul de intrare 1 fl. de persoană și 2 fl. de
familie. Oferte maritimose se primesc cu mul-
țumită și se vor cuita pe cale diaristică.

Necrolog. Elisabeta David, născută
Baiesan, consorta d-lui Candin David a
reșosat în 11 Maiu a. c. v. 3½ oare, în etate
de 36 ani, după o foarte fericită căsătorie de
17 ani, lăsând după sine în nespun doliu pe
neconsolaverul seu soț cu 8 copilași, apoi și alte
multe neamuri. Însmormentarea avu loc în cimi-
terul bisericii din comuna Bucium-Istbita.

Băile dela Mehadia. Cetim în „Voința
Națională“: Lumea a început deja a pleca
la băi; cu mare plăcere constatăm, că curentul
se îndreaptă mai cu seamă la băile din țeară.
Din Mehadia ni se scrie, că vizitatori sînt
foarte rari; mai nici un Român pînă a cuna.
Administrația băilor e foarte îngrijită de lipsa
elementului românesc, care odinioară vîrsa atîta
bani aici.

Ministrul instrucțiunii publice din Ro-
mânia a aprobat, precum scrie „Națiunea“, ca
carte didactică pentru clasele I și II din scoa-
lele secundare din țeară, „Cartea de cetire
pentru gimnasiu, scoale reale, comer-
ciale, pedagogice (normale) și pentru
scoale de adulți. Tomul I, Sibiu 1885“,
lucrată de dl Ioan Popea, profesor la gim-
nasiul român din Brașov.

Vieată lungă. În ziua de 4 Maiu c. a
încetat din viață baba Maria George Lăntaru,
din comuna Conțesci, județul Teleorman (Ro-
mânia), în etate de 120 ani, fără ca în tot timpul
lung cât a trăit să fi simțit vre-o indispoziție
serioasă.

Don Carlos. În cercurile politice din Ma-
drid — dice corespondentul din Madrid al
„Agentului Havas“ — se asigură, că Don Carlos
a părăsit orașul Graț (Austria) și se crede, că
s'a ascuns în apropiere de Perpignan, în vre-un

castel, unde primesce pe șefii partidei sale. Po-
liția franceză face serioase cercetări.

La desvîlirea monumentului lui Gari-
baldi în Padua, studenții au înscenat demon-
strații sgomotoase anti-austriace. Studenții ple-
caseră cu steagul universității astfel desfășurat,
încât nu se vedea decât coloarea roșie. Când
grupul ajunse la universitate, un student lipi pe
zid un apel, conținend expresiile cele mai insul-
tătoare la adresa statului și armatei austriace.
Patru carabinieri și un sergent voinde să pună
capăt acestor scene, au fost insultați, sergentul
a tras sabia și a rănit pe doi studenți; o luptă
sângeroasă se încinse atunci între studenți și
soldați; un suboficer a fost omorît și un soldat
greu rănit, 56 studenți au fost arestați și uni-
versitatea a trebuit să fie închisă.

Bjoernstjerne Bjoernson, poetul popu-
lar norvegian. Se scrie din Christiania, că dl
Bjoernstjerne Bjoernson, marele poet norvegian,
care a stat patru ani la Paris, s'a reintors
pentru câteva luni în patria sa, unde i-s'a fă-
cut o ovațiune entusiastă. Preste douăzeci mii
persoane îl așteptau pe cheiurile dela Christiania
și au făcut excoar, în mijlocul aclamațiunilor,
până la hotelul seu. A doua zi teatrul regal a
reprezentat drama istorică a poetului, „Sigurd
Slembe“, în care tînărul seu fu Bjoern Bjoern-
son, care a luat cariera dramatică, în care obține
succese mari, a avut rolul principal.

În timpul șederii poetului popular în patria
sa, au s'e se facă mai multe sărbări. În luna
Septemvrie se va întoarce la Paris.

O instituțiune humanitară.

Atragem atențiunea onoraților nostri
cetitori asupra apelului, pe care îl publi-
căm mai la vale. Societatea pentru
ajutorarea studenților bolnavi
din Viena își revărsă binefaceriile sale
preste fiii tuturor națiunilor, care studiază
la scoalele înalte din Viena. De douăzeci
și cinci de ani, decând s'a constituit, la
mulți studenți români a substituit pe
mama îngrijitoare în dîilele cele mai
amare, în dîilele de boală. Merită
deci spriginul cel mai călduros și din
partea Românilor!

Apel.

Una din instituțiunile cele mai nobile ale
filantropiei, aceea, care stă sub protectoratul înăl-
țimei Sale c. r. principelui de coroană Archidu-
cele Rudolf, „Societatea pentru îngrijire-
rea studenților bolnavi din Viena“,
fundată decătră neuitatul amic al studenților,
Ioan de Oppolzer, s'ar bează în Noemvrie a. c.
iubileul seu de 25 de ani.

Mai bine și mai expresiv decăt toate vor-
bele de laudă ce s'ar pute consacra activității ei
umane, documentează cifrele următoare:

Ea a îngrijit mai bine de 2760 studenți
în casuri de boală, ce a durat adese-ori luni
întregi în secțiunea ei propriă din spitalul ge-
neral din Viena, cu o cheltuială de 115.400 fl.;
ea a mijlocit tratamentul ambulatoric gratuit la
41.700 bolnavi, a cheltuit 36.810 fl. pentru me-
dicamente, ape minerale, băi, instrumente și al-
tele; vre-o 1000 studenți au fost adăpostiți în
stabilimente de cură; în totul a întrebuințat suma
de 204.160 fl. pentru scopurile sale și prin
aceasta — fără cea mai mică urmă de deose-
bire între confesiuni și naționalități, — a con-
servat multor familii un sprigin indispensabil, a
păstrat statului cetățeni valid și a scutit țările
și comunitățile de cheltuieli însemnate.

Un lucru mai mare încă trebuie însă să se
obțină pentru viitor. Scurpirea generală a vieții,
posibilitatea unor accidente generale și comune,
luarea în considerațiune a posibiunilor triste acelor
studenți, cari sculați de pe patul de boală, ne-
voiesc de ajutor ulterior, în lupta neegală a or-
ganismului lor slăbit încă cu greutatea nevoilor
prea adeseori succumbă, toate aceste ne silesc în
fața dîlii de iubire de a mijloci înfințarea unui
fond de iubileu

menit de a procura studenților reconvalescenți
întărire completă, și de a asigura societatea în
casul unor furtuni, ce ar năvăli pe neașteptate.

Rugămintea noastră se îndreaptă în primul
rînd cătră cei fericiti, cari nu cunosc nevoia și
miseria, sau nu le cunosc din propria experiență,
pe cari fi doare inima cînd vîd pe alții cum su-
fer și cad sub loviturile puternice ale sortii,
și cari posed aceea ce de abia dă omului demni-
tatea întreagă: mila și bucuria de a face bine.
Mari sînt jertfele ce trebuie să aducă în dîilele
noastre, deoare-ce binefacerea e invocată din ce
în ce mai mult, cu atît mai înaltă însă e da-
toria ce au de împlinit.

Pe urmă ne adresăm cătră toți aceia, cari
au fost părtași de îngrijirea societății noastre,
cari astăzi în pozițiunea civică asigurată își aduc
aminte de dîilele trecute ale existenței lor nevo-
ioase, și fără să o rupă cu idealurile tineretii lor,
între care lucia recunoștința în fruntea celorlal-
te, nu se pot sustrage dela datoria de a da
tributul ce-l datoresc prietenului, care l'a scăpat
odinioară.

Cine simte omenesce, cine onorează sci-
ința, cine iubesc patria, cine cunoaște recu-
noscința, se dee obolul seu.

Viena, în Iunie 1886.

Comitetul iubileului al societății
pentru îngrijirea studenților bolnavi
în Viena:

Profesor Albert, profesor Bamberger, cons.
de curte, profesor de Brachelli, cons. de curte,

profesor de Dittel, profesor Eisenmenger, pro-
fesor Ludwig, profesor de Neumann-Spallart,
cons. de curte, profesor de Oppolzer, cons. de
curte, profesor Schenker, cons. de curte, rectorul
Schoen, cons. guvernului, superintend. armatei,
prof. Seberiny, prof. Siegel, cons. de curte, rector
magnificus de Zhisman, cons. de curte, profesor
Zimmermann, cons. de curte, Dr. F. Brentano,
Dr. de Arlt jun. Dr. A. Back, Dr. A. Bass,
inginerul civil Berkowitsch, avocat Dr. A. Bing,
advocatul Dr. Braun, medicul primar Dr. En-
glish, medicul de corvetă, Dr. Fischer, Dr. G.
C. Fulda, Dr. E. de Herzfeld, Dr. I. Iarisch,
inspectorul M. Krönig, Dr. E. Leisching, Dr.
C. Linder, judele Dr. S. Löwe, avocatul Dr.
M. Münzer, prof. Dr. Rainer de Reinöhl, advo-
catul Dr. E. Pokorny, Dr. S. Reiter, V. K.
Schembera, președintele societății „Concordia“,
prof. Dr. A. Seidl, medicul primar Dr. Stand-
hartner, Dr. A. Steidl, deputat, Dr. S. Tennen-
baum, cons. guvernului Wien, stud. med. A.
Flachs, stud. phil. M. Lederer, stud. phil. V. C.
Lekusch, stud. jur. H. de Oppolzer, inginer H.
Pines, stud. pharm. M. Iclusz, stud. jur. R.
de Vivenot, cand. med. E. Wiener.

Dări voluntare se primesc decătră toți
membrii comitetului, decătră cancelariile rectora-
telor universității, politehnice, și ale înaltei
scoale de agricultură, de care se va da seamă
prin publicitate.

Varietăți.

(Un oraș fericit.) Acest oraș de invidiat
este Agda în Francia. Într'insul apare o revistă
bimensuală sub patronajul mai multor episcopi
și care poartă titlul mistic de: „Ângerul ado-
rator.“ Această revistă a inventat un nou fel
de premii destinat femeilor, care nu fac copii.
Prospectul îl arată în terminii următori: „Admi-
nistrațiunea dîrului și-a procurat cu mari chel-
tueli o bucată din fămoasa mantă a sfîntului
Martin, episcopul de Tours, cunoscut în lumea
întreagă prin minunile sale. Scaupii nostri abo-
nați din Meađăđi, care ar avé sau ar cunoaște
femei sterpe pot să le trimită la Agda, spre
a evita astfel călătoria până la Tours. Prospec-
tul mai previne pe dreptcredincioși, că atin-
gerile femeilor sînt gratuite.“

(Pentru acei ce călătoresc în Francia.)
Se face cunoscut acestora ce călătoresc în Francia,
că „Jurnalul oficial al republicii Franceze“, dela
18 Aprilie trecut, a publicat o lege, care consi-
deră ca delict, cari se vor pedepsi cu închisoare
și cu amendă, actele mai jos menționate: A face
schite, desemnuri sau planuri în apropierea for-
tărețelor sau stațiunilor navale, a sări preste pa-
lisade, a intra în stabilimentele militare sau în
arsenalele maritime, a se urca pe lucrările de
pămînt sau pe parapete precum și de a face în-
trebări în privința mijloacelor de apărare ale sta-
tului.

(Înaintea tribunalului corecțional.) Pre-
venitul, care este condamnat la trei luni de în-
chisoare, se întoarce cătră președinte și i' dice
cu un aer trist: D-le președinte, nu puteți să
mă condamnați la această pedeapsă..., căci ar
fi a mă condamna la moarte, și în legile noastre
nu există pedeapsă cu moarte! Președintele: Nu
te înțeleg ce vrei să duci! Tribunalul a fost in-
dulgent cu d-ta și i'a dat numai trei luni de
închisoare. — Dar' d-le președinte, sînt bolnav,
și doctorul m'a dîs, că dacă nu mă voi duce
în vara aceasta la băi, nu mai întru în iarnă!
Prin urmare, vedeți, d-le președinte, că mă con-
damnați la moarte!

(Luptă dreaptă cu un urs). În dimi-
neata dîlei de 15 Maiu, precând vînătorul Pa-
nainte Radu din Vrancea, județul Putna, căuta
prin pădurea Frumosele lemn de coveti, fu întim-
pinat de un urs, asupra cărui trase la moment un
foc de pușcă. Ursul, care de altfel atacă, sări asupra
agresorului seu, cu care începă o luptă dreaptă
(la pept). Vînătorul însă simțindu-și inferiorita-
tea forțelor, în atare mod de luptă, recurse și la
cuțitul ce purta la brâu, pe care îl înfipse în urs
de mai multe ori. Ursul, de astădată, rănit, bravînd
pericolul, înhață din nou pe adversarul seu, care
deviașe dela lupta dreaptă, și îl supuse în
ghiare, de unde bietul vînător abia putu scăpa
greu rănit, ajutat de huiditul altor săteni, cari
veniseră în ajutor. Ursul, învingător, își continuă
apoi în liniște drumul prin pădure, ear' pacien-
tul fu transportat în cura spitalului.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Paris, 11 Iunie n. Camera a res-
pins cu 314 contra 220 voturi proiectul
comisiunii pentru expulsarea prinților și
a primit proiectul lui Brousse, spri-
ginit de guvern cu 315 contra 232 vo-
turi. Proiectul din urmă dispune expul-
sarea pretendenților direcți și a
fiilor lor cei mai bătrîni precum
și detragerea dreptului de ale-
gere pentru toți prinții.

Bruxella, 12 Iunie n. (Scirea lui
„Pester Lloyd“). Lucrătorii de cărbuni
din Gillet, Charleroi, Jumet și
Chatelmeau fac grevă. Panica în
fața manifestațiunii de mîne e foarte
mare.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

- 3 August a. c. imobilele lui Petru Pleș, decătră jud. cerc. din Măcău, în comuna Nădlac.
- 2 Septemvrie a. c. imobilele lui L. Drajiș, decătră trib. reg. din Chichinda-mare, în comuna Moerîn.
- 16 Iunie a. c. imobilele lui Simeon Saturn, decătră executorul reg. jud. din Puiu.

Economic.

Piața din Sibiu, 11 Iunie. Grâu hectolitru 47—80 chilo fl. 5.90 până fl. 6.30, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 4.30, până fl. 5.10, secara 66 până 72 chilo fl. 3.40 până fl. 3.80, orz 58 până 64 chilo fl. — până fl. —, ovės 38 până 45 chilo fl. 1.90 până fl. 2.30, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 3.60 până fl. 4.—, mēlaiul 74 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.40 până fl. 1.60, semēnță de cânepă 49 până 50 chilo fl. 3.50 până fl. 4.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.50 până fl. 6.50, lintea 78 până 82 chilo fl. 9.— până fl. 10.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.—, păsat de grâu 100 chilo fl. 16.— până fl. 17.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slămina 100 chilo fl. 46.— până fl. 50.—, unsorea de porc fl. 46.— până fl. 52.—, sēu brut fl. 26.— până fl. 28.—, sēu de lumini fl. 36.— până fl. 38.—, lumini turnate de sēu fl. 46.— până fl. 50.—, săpunul fl. 25.— până fl. 28.—, fēn 100 chilo fl. 2.20 până fl. 2.40, cânepa fl. 30.— până fl. 35.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.50 până fl. 3.25, spiritul p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 36 cr. carnea de vițel 32 până 40 cr., carnea de porc 38 până 42 cr., carnea de berbec — până — cr., ouē 10 cu 15 până 18 cr.

Piața din Medias, 10 Iunie. Grâu hectolitru fl. 5.50 până fl. 5.80; grâu mestecat fl. 4.— până fl. 4.40; secara fl. 3.50 până fl. 3.70; orz fl. — până fl. —; ovēsul fl. 2.— până fl. 2.52; cucuruzul fl. 3.50 până fl. 3.75; semēnță de cânepă fl. 3.50 până fl. 4.—; crumpenele fl. 1.50 până fl. 1.80; mēlaiul hectolitru fl. 10.— până fl. 12.—; mazerea fl. 5.50 până fl. 6.—; fasolea fl. 3.50 până fl. 4.—; lintea fl. — până fl. —; chiminul (secăreana) fl. 40.— până fl. —; sēu brut 100 kilograme fl. 40.— până fl. —; lumini de sēu vērșate fl. 48.— până fl. —; unsorea de porc fl. 55.— până fl. 60.—; slămina fl. 36.— până fl. 40.—; cânepa fl. 34.— până fl. 36.—; fēnul fl. 2.— până fl. 2.30; săpunul 100 bucăți fl. 20.— până fl. 35.—; spiritul gradul 9 cr.; carnea de vită chilo 28 până 32 cr.; carnea de vițel 24 până 36 cr.; carnea de porc 36 cr.

Tērgul de rimători în Steinbruch. În 10 Iunie n. s'a notat: unguresci bētrāni grei 39.— cr. până 40.— cr. unguresci grei, tineri 42.1/2 cr. până 43.— cr., de mijloc 43.— cr. până 44.— cr., ușori 44.— cr. până 45.— cr., marfă țerānească, grea 40.— cr. până 41.— cr., de mijloc 42.1/2 cr. până 43.1/2 cr., ușoară 43.— cr. până 44.— cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei 41.— cr. până 42.— cr., transito de mijloc 41.— cr. până 42.— cr., transito ușori 41.— cr. până 42.— cr., îngrāșați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% compenși la gară.

Bursa de Budapesta

din 11 Iunie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	106.15
" " hārtie " 4%	94.75
" " hārtie " 5%	154.—
Imprumutul căilor ferate ung.	100.52
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	128.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	128.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	128.—
Bonuri rurale ung.	105.—
" " " cu cl. de sortare	105.—
" " " bānățene-timēșene	105.—
" " " cu cl. de sortare	105.—
" " " transilvane	105.—
" " " croato-slavone	105.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.75
Imprumut cu premiu ung.	119.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.75
Renta de hārtie austriacă	85.20
" " argint austriacă	85.60
" " aur austriacă	116.50
Losurile austr. din 1860	139.—
Acțiunile băncei austro-ungare	875.—
" " de credit ung.	289.—
" " " austr.	282.20
Argintul	—
Galbeni împărătesci	101.—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	5.93
Napoleon-d'ori.	10.—
Mārci 100 imp. germane	61.97
Londra 10 Livres sterlingi	126.35

Bursa de Viena

din 11 Iunie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	106.20
" " hārtie " 4%	94.95
" " hārtie " 5%	153.75
Imprumutul căilor ferate ung.	100.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	128.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	128.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	120.25
Bonuri rurale ung.	105.25
" " " cu cl. de sortare	105.20
" " " bānățene-timēșene	105.20
" " " cu cl. de sortare	105.20
" " " transilvane	105.20
" " " croato-slavone	105.20
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.50
Imprumut cu premiu ung.	119.90
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.90
Rentă de hārtie austriacă	85.25
" " argint austriacă	85.80
Rentă de aur austriacă	116.80
Losuri austr. din 1860	139.10
Acțiunile băncei austro-ungare	876.—
" " de credit ung.	289.50
" " " austr.	281.90
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.94
Napoleon-d'ori.	10.—1/2
Mārci 100 imp. germane	61.90
Londra 10 Livres sterlingi	126.25

Bursa de București.

Cota oficială dela 10 Iunie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	vend.
Rur. conv. (6%)	—	—
Act. de asig. Dacia-Rom.	264.1/2	—
Banca națională a Romāniei	1017.—	—
Impr. oraș. București	—	—
Act. de asig. Naționala	162.1/2	—
Credit mob. rom.	—	—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	—	—
Schimb 4 luni	—	34.—
Societ. const.	187.1/2	230.1/2
Aur	14.1/2	14.3/4

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor: Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuate în 27 Maiu 1886.

Vēndătorii	Cumpărătorii		Hectol.	Greut. libre	Prețul lei în aur	Observații
Negroponte	Manari	Porumb	2300	62	7.70	Șlep
Emberico	"	"	4200	62	7.70	"
Capitan	Verona	roșu	1400	61	7.60	Caic
Dimitriadi	Dreifus	"	560	56 1/2	6.—	Magazie
Politi	Feitler	"	18600	58	6.90	Caic și Șlep
G. Mendl	L. Mendl	"	14000	61	7.70	Șlep
S. Veron	Dreifus	"	3200	60 3/4	7.40	"
Matheo	G. Mendl	"	3200	58	7.05	"
Tettene	L. Mendl	"	1630	61	7.50	Caic
Conduri	"	"	4250	58 1/2	7.04	Șlep
Frischman	"	"	1800	61	7.35	Magazie
"	"	"	1280	60	7.30	"
"	"	"	1700	60 1/4	7.30	"
Dreifus	Coti	Grâu	6000	55 3/4	10.45	Șlep
Emberico	Chrisoveloni	"	1700	58 3/4	12.—	Caic
Marghiloman	Dreifus	Orz	1500	41 1/2	5.10	"
Vamvuri	Schmierer	"	1750	46 1/2	5.42 1/2	Magazie
Gheorghiadi	Feitler	"	700	44	5.40	"

Operațiile efectuate în 29 Maiu 1886.

Cotti	L. Mendl	Porumb	3000	60 1/2	7.17 1/2	Magazie
Chrisoveloni	Dreifus	"	3750	57	6.52 1/2	"
Evloghiu	Petricioni	"	1600	57 3/4	6.50	"
Emberico	Bloch	"	3000	58	7.—	Caic
Foca	Mendl	"	5000	62	7.70	"
C. Davis	Roth	"	1300	59 1/2	7.10	Magazie
Marghiloman	G. Mendl	"	3200	58	7.—	Caic
Emberico	"	"	3500	58 1/2	6.90	"
Silberstein	Chrisoveloni	"	900	58 1/2	7.02 1/2	"
Haracopolo	Peirano	"	1650	62 1/2	7.60	"
Sassu	Chrisoveloni	"	700	59	6.95	Magazie
"	"	"	1050	60	7.15	"
"	"	"	500	61 1/4	7.35	"
"	"	"	700	62	7.45	"
Marchiani	Dreifus	Cinquant.	1700	62	7.75	"
Th. Dimitriadi	M. Cohen	Grâu Bulgaria	1350	55	10.10	Caic
"	"	"	800	55 1/2	10.25	"
Cațica	"	"	950	55 1/2	10.25	"
Mari	Schmierer	Orz	2600	42	5.05	Magazie
Silberstein	"	"	4000	42	5.13	"
Mathei	Dreifus	"	1750	42	5.10	Caic
Bach	"	"	800	46	5.60	"

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui Michael Gerula.

Cursul pieței din Sibiu.

din 12 Iunie st. n. 1886.

Hārtie-monetă romānă	Cump.	8.55	vend.	8.65
Lire turcesci	"	11.20	"	11.23
Imperiali	"	10.20	"	10.23
Ruble rusesci	"	1.21 1/2	"	1.23

Acțiile

institutelor de credit și economii „Albina“, „Furnica“, „Ardeleana“, „Timișiana“ și „Economul“ le cumpără exclusiv numai pentru Romāni, cu prețurile originale și taxa de transcriere, — cele definitive (dela „Albina“ și „Furnica“) și cu prețuri urcate cu 7—11%.

[289] 3—3

Cancelaria Negruțiu
in Gherla—Sz-Ujvár.

Carol F. Wachsmann

Stabiliment de arāmărie-, ferărie- și de metale

Sibiu (Transilvania)

Piața lemnelor Nr. 5.

Se recomandă pentru:

Instalarea de:

Fabrici și rafinerii de spirt, Berării, destilatori și vāpsitorii, Laboratorii chimice și farmaceutice, Stabilimente de băi de vapor și de cură, aquaducte și conductori de vapor, Pompe (tulumbe) pentru scopuri tehnice și economice.

Confecționează:

Cazane de rachiū de toate mārīmile cu țevi oable și șerpuitoare.

Planuri și desemnuri pentru stabilimente întregi ori părți dintr'însele se execută cu punctualitate și se compută cu prețurile cele mai ieftine.

În urma petrecerii mele de mai mulți ani prin Franța și Germania sūnt în poziție de a corespunde ori-și-cărei cerințe în specialitatea mea și dau cea mai strictă asigurare, că voi servi pre toți p. t. mūșterii în modul cel mai conșciențios și solid cu punctualitatea obicinuită.

[292] 1—3

Prima vāpsitorie ardeleană cu abur.

K. J. G. MÜHLSTEFFEN

Sibiu, ulița vāpsitorilor Nr. 19

recomandă p. t. publicului spre binevoitoarea luare în considerare vāpsitoria sa cu abur pentru barșon, mātasă, lānă și torturi, țesături de toate soiurile și veștminte etc. — vāpsitoria de tot nou construită în modul cel mai corespunđător și cel mai solid decătră dl Carol F. Wachsmann, atelier pentru mārțuri de aramă, de fer și de metal.

Prin această construcție fiind pus în poziție de a putē corespunde tuturor cerințelor posibile, se asigură totodată pe deplin, că toate însărcinările dorite se efectuează cu cea mai mare acuratețā obicinuită în executarea cea mai fină, foarte punctuos și foarte ieftin.

[291] 1—3

DEPOSITUL DE ÎNCĂLȚĂMINTE

nou asortat

al lui

M. Bachholtzky,

Strada Cisnădiei Nr. 24.

Toate soiurile de încălțăminte pentru bărbați, dame și copii de fasonul cel mai elegant și de cūalitatea cea mai bună.

Marfă neconvenabilă se reprimesce fără preget.

Comande din afară se efectuează prompt.

[290] 1—3